

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VI.

Dunaj, 29. decembra 1926.

Št. 52.

Srečno in veselo Novo leto!

Uredništvo in upravništvo
„Koroškega Slovencea“.

V novo leto.

V Železni Kapli, v Selah, v St. Janžu in Št. Jakobu v Rožu so še dandanes ohranjeni spomini na žalostne čase, ko so Turki požigali in morili po Slovenski Koroški. Ko so naznanjali kresovi, da se bliža Turek, so se zbirali Slovenci v taborih in posvetovali, kako sovražniku zabraniti prihod in če le pride, kako ga odpoditi s Koroške. Kot levi so se borili slovenski možje in mladeniči za lepe svoje doline, tako pogumno in neustrašeno so se borili, da se je čudil tudi sovražnik. Tako junaških in neustrašenih vojakov si je želel tudi Turek v svoji armadi. In kaj je storil Turek? Začel je loviti nedorasle slovenske fante. Te je potem jemal na Turško in jih tam vzgajal po svoje. Iz teh slovenskih fantov so Turki vzgojili vojake, da ni bilo hujših, in s temi vojaki so potem napadali naše kraje. Tako je bilo takrat, da je stal mnogokrat brat proti bratu z orožjem v roki nasproti v bojnih vrstah. Tako je bilo, da je mnogokrat sin kot turški vojak moral svojega očeta, zasadil lastni materi meč v srce, odpeljal v strašno sužnost lastno sestro. Niso se ti poturčeni Slovenci zavedali tega, ker so v zgodnji mladosti prišli na Turško in svoje prave domovine niso poznali.

Minuli so tisti hudi časi, le spomeniki, zgodovina in pravljice o Turkih so nam ostali.

Nekaj podobnega se godi tudi dandanes. Naš slovenski rod na Koroškem ima tudi dandanes sovražnike, ki mu strežejo po življenju, ki ga hočejo oropati njegove zemlje in ga potujčiti. Že dolga leta smo na potu Nemcem, ki

nas hočejo iztrebiti. Blatijo nas pred drugimi narodi, da smo neizobraženi in surovi. Našo zemljo kupujejo in naseljujejo na njej svoje člane. Zapirajo nam pot v urade in višje šole. Ne privoščijo nam pravic, ki nam gredo po božji in pisani postavi. A kljub temu smo še tu na svoji zemlji. Ker potujčevanje Slovencev še ne gre dovolj hitro naprej. Zato so si Nemci izmislili še en pripomoček: posnemajo Turke in silijo slovenske nedorasle otroke v šole, v katerih se vzgojujejo v tujem duhu, ki sovraži slovenski rod. Naši otroci so seve nedolžni, ker niso sami krivi in ker se nalezajo tujega, nam sovražnega duha, še predno se zavedajo. Tako enotno imajo Nemci po naši zemlji to izpeljano, da nimajo slovenski otroci niti enega učitelja, ki bi jih učil ljubiti lasten rod, ljubiti lasten jezik, ljubiti domačo zemljo in domače šege.

S tako šolo so si Nemci iz slovenskih otrok vzgojili ljudi, ki so Slovenci, a sovražijo slovenski rod, ki slovensko govorijo, a se štčejajo za Nemce in ki zavedne Slovence napadajo, ki povsod nasprotujejo, kjer bi Slovenci imeli dobiti drobtinico kakšne pravice. Tako se tudi dandanes zgodi, da se sin Nemčur bojuje proti lastnemu očetu Slovincu, da s svojim zaničevanjem vsega slovenskega zasaja meč v srce svoje lastne dobre a slovenske matere, da se bori brat proti bratu.

Tako silno je nam potujčevalna šola zastrupila mladino, da celo trpi versko življenje. Oče Slovenec spolnjuje verske dolžnosti, sin Nemčur, vzgojen v tujem duhu, misli, da nikjer ne sme očeta posnemati, ne spolnjuje verskih dolžnosti. Zato najdemo ravno tam največji versko mlačnost, kjer se je potujčevanje najbolj razpaslo. Ali ni tako v Št. Petru, Timenici, v Št. Lipšu, Grabštanju, Pokrčah, v delih velikovške okolice? Ali ni znano, da pravi župnik v Brezi pri Celovcu, da so Slovenci njegove župnije sami komunisti! Zakaj pa? O tem naj si belijo glave drugi!

S potujčevanjem nedorasle slovenske mladine so Nemci zapazili še nekaj, namreč da so ti potujčeni Slovenci s svojimi bistrimi glavami najboljši njihovi vojaki proti Slovincem, zato jih stavijo v prednje vrste. Ali poznate imena Schumy, Glančnik, Kirschner, Lučovnik, Paušič itd.? Ali se še spominjate, da so v Velikovcu Slovenci sami našli, da ni Slovencev na Koroškem, v tistem Velikovcu, v katerem je 12./X. 1922 veliki Nемеc dr. Gattinger zahvaljeval za žrtve le Slovincem in Nemcem, a ne bindišarjem.

Kajue, kako čudno je vse to. Turki so v boju proti nam spoznali hrabrost naših vojakov, zato so nam kradli nedorasle fante, jim poturčili in postavili v boj proti nam, Nemci so spoznali v boju zoper nas našo žilavost, naše bistre glave, kradejo nam našo nedoraslo mladino, jo ponemčujejo in stavijo v boj proti nam: otroke proti lastnim starišem, brata proti bratu.

Slovenci po Koroškem! Tujci vidijo naše junaštvo, vidijo naše bistre glave, in oboje izrabljajo proti nam; odprimo svoje oči in izrabljamo svoje junaštvo in svoje bistre glave od tega novega leta naprej v svojo lastno čast in srečo, pa ne več v svojo lastno škodo in sramoto! Žilavi smo, z dobrimi talenti je nas Bog obdaril, ohranimo oboje zase, v svojo korist! Naša neustrašenost, naši talenti naj se razvijajo v naših društvih, po naših knjigah, po našem listu nam v prid! Poslužujmo se pridno teh pripomočkov, da ne zaostanemo za napredkom, ampak z njim korakamo. Čim bolj bodemo izobraženi, tem bolj se bomo zavedali svojih dolžnosti do svojega naroda, tem bolje se bomo ohranili na svoji zemlji kljub veliki bedi, v kateri smo posebno kmetje sedaj. Ne zábimo, da nismo več tako osamljeni! Na zadnjem manjšinskem kongresu je bilo zastopanih 40 milijonov ljudi, ki več ali manj delijo usodo z nami. S temi milijoni smo sedaj združeni v boju za naše naravne pravi-

PODLISTEK

Kovač Franc:

Novi zvonovi.

(Nadaljevanje.)

„Dober dan, gospod fajmošter,“ pozdravijo vse h krati.

„Bog daj, Bog daj! Ah, kako ste pridne! In tako zgodaj ste pričele? Saj zvonovi pridejo šele čez dva meseca.“

VII.

Štirinajst dni pred velikimi počitnicami se je župnik Janez pozno popoldne vračal iz šole domov. Nekaj slabo razpoložen je bil: pritisnila je huda poletna vročina in ni bilo mogoče več kaj doseči z otroci. Prizadeval si je, da je kolikor mogoče živo in mikavno pripovedoval zgodbo o Adamu in Evi, a otroci, utrujeni od poletne soparice in zgodnjega, jutranjega dela so zaspali eden za drugim. Največ zanimanja so jim vzbujale še lastavke, ki so gnezdile v šolski sobi in z čvrčanjem povzročale nemir, da niso vsi pospali. Tako je bilo že vsako leto zadnje tedne pred sklepom šolskega pouka in župnik otrok ni vzbujal ali celo kaznoval. V začetku je izpraševal zaspance, kdaj da zjutraj vstanejo in kdaj da gredo zvečer spat in dobival je odgovore, iz katerih je spoznal, da mladini na deželi potekajo mladostna leta med delom in trpljenjem. Delo že

navsezgodaj zjutraj, predno gredo v šolo in ko pridejo domov, jih zopet čaka delo do trde noči. In šest ali sedem ur počitka za razvijajočo mladino je premalo.

Zato uspehov v poletnih mesecih župnik ni imel mnogo v šoli in če je kdo utrujen zaspal, ga je pustil.

To je premišljeval župnik Janez, ko je dospel domov pil za malo južino kavo in se ni zmenil za kuharico, ki se je čudila, da je danes gospod nekaj slabe volje.

Potem je sedel k pisalni mizi, da spiše podatke o rojstvih za pretekli mesec in pošlje na politično oblast. Odpre rojstno knjigo, lista nazaj in premišljuje. Jezi ga, da je bilo toliko nezakonskih otrok pretekli mesec; in tekoči tudi ni brez njih. Prelistava knjigo od začetka leta in nevoljno zmigava z glavo. Komaj dobra polovica leta je pri kraju, a izmed vseh krstov do sedaj je dve tretjini nezakonskih.

„Svet je dandanes zmešan,“ godrnja župnik.

Nekdo potrka na vrata. Vstopijo babica in botri — nov krst.

„Krst bo, gospod,“ pravi babica po pozdravu.

„Zakonski ali nezakonski?“

„Nezakonski.“

„Že zopet? Samo nezakonski kar po vrsti in vi sploh samo nezakonske prinašate h krstu.“

„Je že tako gospod, ne morem pomagati,“ pripomni skromno babica.

„Koliko pisarij napravljajo človeku ti nezakonski otroci,“ godrnja župnik, vpisujoč krst v rojstno knjigo.

Po krstu je nameraval iti kot vsak večer nekoliko na izprehod, ko ga zadrži nov obisk.

„Dober večer, gospod fajmošter.“

„Bog daj, Bog daj! Kaj bo dobrega?“

„Bi malo kaj spisala, sem si mislil, roka je okorna, ni navajena pisanja in pero se zatikuje v papir, da nič ne opravi.“

Namenil se je namreč pisati prijatelju, ki je že nekaj let v tujini in mu sporočiti, da dobijo nove zvonove in ga povabiti na slovesni dan blagoslavljanja. Po večerji se je vsedel za mizo, počasi in slovesno pripravil papir, črnilo in pero. A s pisanjem je šlo težko. Krčevito je držal pero v žuljavi desnici, pomočil dvakrat, trikrat v črnilo, a ni znal začeti. Slednjič je vendar s težavo spisal dve vrstici. Ker je držal pero preveč pokonci, je škripalo in se zatikalo v papir, ga otiral in pri vsaki besedi na novo pomočil. Končno se mu pero zopet zatakne v papir, da brizgne črnilo na stran in napravi grdo, črno liso.

„E, nas eden ni navajen pisati, bom pa jutri na večer k fajmoštru stopil,“ in položil je pisalno orodje na okno.

„Nas eden, ki imamo roke trde in neokorne od dela, lažje piše s plugom.“

Radevolje je ustregel župnik.

ce. Prej ali slej bomo zmagali, kakor so zmagali Irci, ker se borimo za pravico. Zato je naš pogled v bodočnost upanje, a nikoli obup. Upanje naj nam daje moči in vstrajnosti v boju za našo mladino, da se ne bo borila proti nam, ampak za nas: za vero in jezik naših starišev!

POLITIČNI PREGLED

Dunaj, 27. decembra 1926. Podrobna razprava o zveznem proračunu dosti hitro napreduje. Največ zanimanja vzbujajo poročila raznih komisij, ki so preiskavale umazane zadeve nekaterih bank in ministrov. Dne 21. t. m. je govoril posl. Falle o vmešavanju italijanskega generalnega konzula v Celovcu in vicekonzula v Beljaku v notranje razmere republike. Pred kratkem bi se imelo vršiti v Beljaku predavanje o južni Tirolski, vicekonzul Marini se je osmelil z zahtevo, da se predavanje prepove. Pred letom so predstavljali otroci pri nedolžni zabavi Mussolinija. Nato je zahteval isti gospod odstavitvev okrajnega glavarja. Zelenka: Tega gospod bi bilo treba izklofutati iz Avstrije! Falle dalje vprašuje, kaj bi se zgodilo avstrijskemu konzularnemu uradniku, ki bi zahteval odstavitvev kakega prefekta. Najbrž bi z ricinovim oljem ozdravili njegovo predrznost. Forstner ga imenuje falota. Zato ga predsednik graja. Nato omenja Falle znani slučaj z italijansko zastavo na avtomobilu v Vrbi. Italijanski konzul se je radi tega pritožil pri deželni glavarju in nazadnje zahteval zadoščenje. Nezaslišano je tudi, da ta dva konzula vpošljata le italijanske vloge. To nasprotuje mednarodnim običajem. Italijani imajo organizirano posebno nadzorstvo nad tuzemskim časopisjem. Te nesramnosti naj si zvezni kanclerski urad ne pusti dopasti. Nato je prišlo do takšnega nemira, da je moral predsedni zaključiti sejo. Nesramno je res, da smejo rabiti Italijani na svojih avtomobilih fašistovske zastave, ko pa niti nam avstrijskim državljanom ni dovoljeno nositi narodno slovenske zastave niti delati umetne cvetlice v beli, modri in rdeči barvi. Kar pri nas smejo tuji državljan, to ne smemo mi domačini. — Pretekli teden je zasedal deželni zbor. Razpravljati bi imel o proračunu za leto 1927, a ker se stranke v odboru niso zedinile, so šli poslanci zopet domov. O poteku seje poročamo prihodnjič.

Inozemstvo.

Jugoslavija. Uzunovič s sestavo nove vlade ni uspel, ker so se mu zdeli pogoji demokratov in Slovencev, ki ne odstopijo od zahteve po avtonomistični uredbi države, nesprejemljivi. Nekoliko je temu krivo tudi nesoglasje v radikalskem klubu, ki je bilo opazati že pred Radičevom smrtjo, sedaj pa je tem očitnejše. Zato je vrnil mandat. Sledil mu je Davidovič. Razen radikalov so ga pozdravile vse stranke in bi bile pripravljene sodelovati v njegovi vladi. Ker pa se brez radikalov vladati ne da, je tudi on vrnil mandat. Mandat je dobil ponovno Uzunovič. — Razburjenje vsled italijansko-albanske prijateljske pogodbe se še vedno ni poglelo. Evropsko časopisje in tudi rusko je mnenja, da znači pogodba pohod na Balkan in nadvlado nad Jadranskim morjem, ker se križa z jugoslovanskimi intresii. Albanija je prešla v odvisnost Italije, ki že zdaj kupuje od nje brodovje, armada in nje oprema pa je itak že v njih rokah. Govori se celo, da bo Ahmed Zogu proglašen za kneza Albanije. Izvršilo bi se to pod italijansko zaščito. Sedaj lovi Italija tudi Grško, ki pa je bolj previdna. — Priprave za oblasne volitve, ki se vršijo 23. januarja 1927, so v polnem teku. Vložene so že vse kandidatne liste. S. L. S. gre na Štajerskem z Nemci, kar ji demokrati hudo zamerijo.

Prevrat v Litvi. Litva je ravno hotela praznovati šestletnico svojega predsednika, ko so vojaki vdrl v stanovanje predsednika, objavili njegovo aretacijo ter takoj nato aretirali tudi vse ministre. Za predsednika republike je bil imenovan Smetona, bivši predsednik Litve. Državni udar so izvršili fašisti s pomočjo vojske in izobraženstva. Vodja državnega udara je bil izklican za diktatorja. Litevski sejm je imel sejo, ki je trajala pozno v noč. Naenkrat je vdrl v dvorano oficir z nekaterimi vo-

jaki in izjavil, da je v imenu armade, ki se je polastila vse državne moči, sejm razpuščen. predsedništvo pa aretirano. Ne da se ugotoviti, ali se je udar izvršil brez krvoprelitja ali ne, ker si izjave nasprotujejo. Delavci so proglasili generalni štrajk. Poljska in Litva sta pomnožili svoje posadke ob meji. Nova vlada, ki jo podpira parlamentarna manjšina, je zaprla vse voditelje delavstva in opozicije, prepovedala vse demokratsko in delavsko časopisje. Drugače vlada mir in po ulicah vozijo oklopni avtomobili in tanki.

DOMAČE NOVICE

Čenjenim naročnikom prilagamo danes položnice in jih prosimo, da naročnino obnove takoj prve dni v mesecu j a n u a r j u. Posebno zamudnike opozarjamo, da si ni mogoče misliti rednega dostavljanja brez vplačila naročnine. **Uprava „Koroškega Slovenca“.**

Schulverein. „Was wir für die Grenzlande leisten und für die Auslandsdeutschen, müssen wir oft verschweigen,“ čitamo v kolektarju „Deutsches Haushaltungsbuch“. Ne smejo povedati, koliko krivic pripravijo s svojim društvom drugim narodom, ne smejo povedati, koliko denarja porabijo z namenom, da podpihujejo svoj živelj proti tujerodcem in da spravijo omahljivce pod streho in vzgojijo v nasprotnike lastnega naroda. Ni čedno o tem govoriti, ker bi se lastni pošteni ljudje gabili, ko bi zvedeli golo resnico, da ne vrši društvo dela med lastnimi ljudmi, da ne skrbi za njihovo kulturo, ampak da po judeževem načinu podkupa duše drugorodcev. Za posebno ogrožene občine Ljubelj in Področico je dalo društvo eno milijardo, vsakdo pa ve, da je ogroženo samo duševno stanje tega društva, ki si misli na slovenskih tleh ustanoviti močno trdnjavo iz tujega kamena. Za naraščaj nemškega učiteljstva, duhovništva in uradništva je treba v posebni meri skrbeti, da bi se ja ne pripetila kedaj nezgoda, da bi bil nastavljen Slovenec med svojimi ljudmi. Vzdrževati se mora obrambna organizacija proti Slovincem, podpirati se mora stalno obrambno gibanje proti zahtevam Slovencev, da bi dosegli pravice na svojih tleh. Samo lepa dejanja, o katerih je treba molčati, ker bi se drugače v resnici gnusilo ljudem, ako bi zvedeli, v kakšne namene porabijo številne prispevke. Še bi mogli razumeti, ako pravijo, da morajo podpirati vedno bolj zatiran nemški tisk na južno Tirolskem, ker se v tem slučaju tiče Nemcev, ali da morajo vzgojevati Slovence in Čehe in Hrvate, zatirati njihovo stremljenje po lastnem žitju in bitju, to je težko razumeti in je v neskladu s stremljenji po upravnih avtomijah, katera hočejo za svoj živelj v vseh državah, kjer se Nemci nahajajo, uveljaviti. Mnogo jih stane vzdrževanje knjižnic in druge propagandne priprave na našem ozemlju, a to spada med cilje društva ter se mora pobijati vse drugo, kar ni nemško.

Kaj pravijo na deželi. Jezijo se, da morajo prodajati mala drevesca meščanom, a sami si ne morejo kupiti niti zadosti sladkorja, da bi si iz črne moke napekli peciva in ga obesili na božično drevo za otroke. Po mestu ogledujejo lepe izložbe, ki so vedno bolj vabljive, a za kmečke ljudi vedno bolj nedostopne. Potrata se jim zdi, da stoji stražar na cesti in pazi na avto, ko ima vendar vsak svojega vodnika, ki mora paziti, da se ne zgodi nobena nesreča. Kmet ne more postaviti nobenega človeka zato k stroju ali živini, da bi pazil, da se ne dogodi nesreča, država pa take paznike bolj plačuje kot one, ki delajo. Pravijo, da je preveč orožnikov in financarjev po vaseh, ki postopajo brezdelno po cestah in pazijo na to, da ja ne manjka table pri komatu konja. Po vaseh, kjer ni bilo prej nikogar, so sedaj trije, po štirje in še carinarji. Kmečki delavci samo pravijo, kako se jim dobro godi, ko pridejo na sprehod, in bi sami radi vrgli lopate in krampe v stran in obesili puško na ramo. Nadloga so brezposelni, ki posedajo po hišah in prosijo za milodar, dela se pa nočejo prijeti, ker dobijo toliko podpore, da se živijo, malo pa priberačijo. Tega prej ni bilo in tudi sedaj bi šli vsaj za živež delati, ako bi se ne pitali od državnega denarja. Pravijo, da je večina takih, ki so že delali na kmetih in bi se dela spet lahko pri-

jeli, ako bi se k temu prisilili. Banke morajo propadati, tako trdijo kmetje, ker tudi kmetije propadajo, ako se nastavi preveč poslov in se čez mero plačajo. Ti uradniki pa kar dobijo do 70 milijonov na mesec, ali je tega treba? Ves dan težko delam, je tožil kmet, in po resnici rečem, da si ne bom mogel kupiti niti obleke. Z vso družino se trudim, in ne morem pridelati celo leto to, kar zasluži ena oseba v enem mesecu. Pa niti dobro jesti ni več mogoče, meščani pa so se sprejeli mesa. Naj pogledajo v naše hiše in znali bodo spet štediti in skromno živeti.

Važno! Poštni zavoji in poštni prejemnice morajo po novih določbah na vsak način nositi označbo, kaj se naj z zavojem zgodi, ako se ne more dostaviti ali se ga noče sprejeti. Ta označba se mora napisati na zavoj na isto stran kakor naslov, na prejemnico pa na zadnjo stran. Odpošiljatelj lahko zahteva, da se v slučaju, da se zavoj ne more dostaviti, o tem obveščati, da se zavoj odda drugi osebi v istem kraju, da se odpošlje drugi osebi v drugem kraju, da se vrne odpošiljatelju ali da se vsebina na račun odpošiljatelja proda. (Na primer: Im Falle der Unbestellbarkeit ist der Absender zu benachrichtigen, ist das Paket an N. N. in X. abzugeben, ist das Paket an den Absender zurückzusenden, ist das Paket auf Rechnung des Absenders postordnungsmissig zu verkaufen, oder der Post preisgegeben.)

„Mladina je naša bodočnost“ — te besede se v našem javnem in zakulisnem življenju zelo pogosto uporabljajo oziroma bolje: izrabljajo. Ostale bodo navadna fraza, ako ne bomo polagali pravilni vzgoji naše mladine večjo pažnjo kot doslej. Iz njenih vrst moramo ustvariti nove ideologe, nove apostole, ki bodo vredni in zmožni dovršiti vzvišeno misijo vstajenja in prerobenja duš, odprave socijalne bede, ki ji je oče — alkohol in nenravnost — mati, — sicer bo naša bodočnost še bolj mračna, še bolj grenka od sedanosti! Moralno in fizično degeneriran rod bo zavladal, propadal in brez rešitve umiral po naši lepi domovini. Komur je pri srcu mar sreča lastnih otrok, blagor domovine — naj podpira pokret za prepoved in npravno povzdigo naroda s tem, da naroča in razširja liste, ki propagirajo to misijo. Eden izmed teh listov je „Mladi junak“. Stane letno 2 šilinga ter se naroča pri upravi „Koroškega Slovenca“, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26-I. Priporočamo ga nad vse.

Globasnica. (Razno.) Poročati imamo danes še nekaj izza časa, ko je služboval pri nas kot vodja postaje, revirni nadzornik Klemen. Dne 15. avgusta so zborovali v Uranškovi gostilni socialdemokrati, ob kateri priliki se je natočilo dvema gostoma žganje. Ob nedeljah je točenje žganih pijač prepovedano. Vsled tega je bil kaznovan gostilničar Uranšek z 10 S. Proti kazni je vložil priziv, v katerem navaja, da vsled pomnoženega osebja ni mogel vsakega posameznega nadzirati in da se je točilo žganje brez njegove vednosti in proti njegovi volji ter da on prestopka ni kriv. Revirni nadzornik Klemen je prišel v gostilno v civilu in grajal postopanje. Obenem je prišel Matija Riepl, ki je ob navzočnosti Klemena prosil za žganje. Klemen je odgovoril, da se mu žganje lahko da na njegovo odgovornost, kar se je tudi zgodilo. Kajpak da Klemen ni imel pravice dovoliti točenje žganja preko razglasa deželne glavarja od 3. oktobra 1923. Ugotovilo se je nadalje, da je isti dan pil Klemen žganje v Furjanovi gostilni. Opaža se tudi, da se nadzira izvedba zakonov le pri gotovih ljudeh. Pristranost Klemena se opaža tudi vtem, ker je naznanil le Uranška in ne tudi Furjana. Orožnike smo vedno visoko častili kot čuvanje postav in smo jim zaupali. Pri Klemenu pa se ne more trditi, da bi vžival zaupanje med narodom. Višja komanda je tudi uvidela, da delovanje Klemena ni v skladu z izjavami v deželi vodilnih oseb, ni primerno, da bi pospeševalo pomirjenje in zblizanje med sodeželani, in ga zato prestavila. Sedaj je tukaj mir. — Še nekaj bi imeli omeniti. Miklavžev večer je bil prirejen 5. t. m. Prišlo je tudi veliko otrok, vsaj je taka prireditev namenjena predvsem otrokom, povečini v spremstvu staršev. Prihodnji dan pa je nadučitelj Fleiss zahteval, da se morajo vsi udeleženci učenci kaznovati. Razjeziti ga je moralo najbrž to, ker se je ude-

ležilo prireditve tudi več otrok nasprotnikov. Pričakujemo, da bo krajni šolski svet storil primerne korake.

Železna Kapla. Dne 19. decembra se je vršil občni zbor čebelarstva društva, na katerem je predsednik v kratkem poročal o delovanju. Tega leta je imelo društvo 22 udov. Članarina je znašala 2 šilinga, za leto 1927 pa 2,70 šilingov. Naročniki strokovnega lista za čebelarstvo „Mitteilungen des Landesverbandes für Bienenzucht“ pa morajo plačati še dva šilinga za list. Udnina se naj poravnava še tekom meseca januarja, ker želi imeti zveza imenik članov, na podlagi katerega pripravi sladkor za spomladansko pitanje, ki se bo razpošiljal v dobi prvega četrtletja. Ustanovila se je tudi prodaja medu „Honigverschleisstelle“, ki bo začela delovati z novim letom. Strd se bo prodajala samo od udov. Gospod Braz kot zastopnik zveze je nato govoril večinoma iz svoje skušnje kot čebelar ter podal mnogo zanimivega. Njegov govor bomo pozneje enkrat objavili. Predsednik je želel vsem čebelarjem srečno in veselo, bolj toplo in medeno leto kot preteklo in nato zaključil zborovanje.

Št. Jurij na Vinogradih. Ogromna večina prebivalstva šentjurske fare, ki ima okrog 1100 duš, se peča s poljedelstvom, a lastniki zemljišč so večinoma le srednji in mali kmetje. Lahko se reče, da je ena tretjina zemlje v fari last fidejkomisa rodbine Christalnig, ostanek nekdanjega dominikalnega posestva, ki je tudi po odpravi tlake in desetine l. 1848. ostala zasebna last gospostva. To posestvo imajo v najemu kmetje in najemniki, ki stanujejo v gradu pod starim zapuščenim gradom na hribu. Glavni vir dohodkov je živinoreja in les, nekaj se zasluzi po zimski tudi z vožnjo lesa v Sinčo vas in Mostič na kolodvor. Tudi svinjereja je včasih precej vrgla, a sedaj noneji nimajo cene, da se ne izplača; istotako je tudi z žitom. Če je dobro leto, se pridela dosti sadja in tedaj mošta, ne zmanjka. Vsled oddaljenosti železnice ljudje pridelkov ne morejo tako lahko izvažati in postaviti na trg in so odvisni od prekupcev. Najbolj težavno je za kmeta na Terpecah, raztreseni vasi, ležeči na strmi gori nad Trušensko dolino, kamor vodijo samo strma kolovozna pota, kar vzame posestnikom mnogo časa. Istotako so njive in travniki vsi v bregovih, da je obdelovanje trudapolno in spomladi lahko nastala ploha odplavi setev. Kot se kaže, bodo Terpece v par desetletjih izginile. Ta in oni bi rad prodal in se preselil v ravnino, lansko leto je pogorela tam ena hiša, a najbrže je ne bo nikdo postavil. V severnem delu fare, v Malem Št. Vidu, je nastavljenega precej delavstva, zaposlenega v tovarni v Mostiču ali na blatu sredi Važenberškega polja, kjer kopljejo po leti šoto, odkoder je po 3 km dolgi, ozkotirni poljski železnici spravljajo do ceste pod Reineggerju. V fari je 7 gostiln, ena trgovina, 3 čevljarji, 2 krojača, 1 kovač in nekaj šivilj — to je poleg enega valjčnega mlina in 2 grajskih mlinov za „maž“ cela obrt v fari. Cerkev imajo pa štiri in sicer farno, potem podružnice v Malem Št. Vidu, Št. Lenartu in Št. Lambert nad Važenbergom — vse starodavne iz 11.—12. stoletja. Sredi fare se dviga na strmem, obraščenem hribu razvalina Važenberškega gradu, po katerem je dobila ime cela občina, raztegajoča se od Drave do Mostiča. K župniji spada 14 vasi, ki so deloma raztresene po hribih. Ljudstvo je dobrovoljno, veselega značaja in ljubi šale in smeh. Faro loči od Podjune Brankovec, 832 m visoki, široki in dolgi gorski greben, poraščen z gostimi smrekovimi gozdi in 789 m visoka, že zelo izsekana Škofljica. Med obema hriboma pelje divjeromantična ozka soteska, takozvani „Saugraben“, nekoč glasovit po roparjih, v Slovenji Šmihel.

Št. Vid v Podjuni. (Razno.) Prebivalci naše vasi nočejo ostati najzadnji na svetu. Tudi sem je prodrli hitri napredek v radiofoniji. Nekateri so se drugje prepričali o velikem pomenu radia za umsko izobrazbo in zabavo in cela vas govori o tem že tedne in dela načrte. Pri govoricji ni ostalo. Že imamo dve radio sprejemni postaji z visokimi antenami, druge pa bodo menda sledile. Živo zanimanje je opaziti tudi po drugih vaseh. Začeti in poizkusiti mora najprej kdo, ker se naš kmet vsled svoje prirojene konzervativnosti novotarij ne prime

tako hitro. Omenimo, da so detektorji za naš kraj preslabi kljub celovškemu pošiljalcu. Bolje je poslušati ob dolgih zimskih večerih doma koncerte in predavanja, kakor hoditi v gostilne in zapravljati težko prisluženi denar. — Napredek pa se kaže tudi na gospodarskem polju. G. inž. Polzer bo uredil drevesnico in ima v to svrhu za začetek že 1500 divjakov. Ta drevesnica bo za naše kraje velikega pomena, ker je pri nas zemlja slaba in bodo sadna drevesca iz te drevesnice gotovo v vsaki zemlji dobro uspevala. G. inž. Polzer si je pridobil letos na Češkoslovaškem obilo praktičnega znanja na polju sadjarstva. Želimo, da bi dobro uspel! Po leti pa si bomo njegovo drevesnico ogledali. — V celovski bolnici je umrl Lorenc Hafner, p. d. Rovjakov v starosti 47 let. Operacijo želodčnega raka je sicer prestal, a ker je bolezen le že preveč napredovala, mu ni bilo več pomoči.

Libeliče. Naš tesarski mojster Anton Stermic, p. d. Pečarjev Toni je v sosednjih Libeličah cerkveni stolp, ki je 16. junija 1926 pogorel, na novo postavil. Za preprostega tesarskega mojstra je to delo častno. Se priporoča pri stavbah in popravah stolpov.

Želinje. Podjetni Šentjurčani, ki so pod spretnim in umnim vodstvom napravili tako krasne zvonove, kakoršnih ni tu v bližini, so dali tudi Želinčanom poguma, da so stopili skupaj in upamo, da bodo v prihodnjem letu raz želinjski stolp doneli novi zvonovi, katere nameravamo naročiti pri isti solidni tvrdki kot v Št. Jurju. V ta namen se vrši dne 31. decembra pri Šturmu v Zgornjih Trušnjah velika tombola, katere čisti dobiček je namenjen za nabavo novih zvonov.

Golšovo. Nad spoštovano Možarjevo rodbino je prišla velika žalost. Gospodinja Angela Hedenik je bolehalo že dobri dve leti. V soboto, 18. decembra, zvečer je umrla v bolnišnici v Celovcu, stara 27 let, šest let po svoji poroki. V pondeljek so jo pripeljali v mrtvaški trugi domu. V torek, 21. decembra, je bil njen pogreb na Golšovem. Pokojna je bila blaga in skrbna gospodinja, vzgled krščanske zakonske žene in matere. Bila je velika dobrotnica revežem. Svojo težko in dolgo bolezen je prenašala tako potrpežljivo in vdano, kakor to beremo o svetnikih. Sama najbolj tolažbe potrebna je še do zadnjega dne tolažila tiste, ki so jo obiskovali. Ob njenem grobu bridko žalujejo njen mož Možar, dvoje malih otrok Justi in Tonči, njena sestra ter njeni stariši Kovačevi na Golšovem. Pogreb je bil nad vse veličasten. Pet duhovnikov jo je spremilo na njeni zadnji poti od doma na pokopališče. Bili so to gospodi: mil. prelat dr. Somer, duh. svetovalec Malgaj, P. Valerijan, dekan Benetek in provizor Katnik. Tolike udeležbe, toliko odkritosrčne in splošne žalosti, toliko pobožne molitve pač ni lahko pri kakem pogrebu, kakor je bilo pri tem. Zaslužila je rajna tak pogreb. Res vredna je bila ganljivih besed dekanovega nagrobnega govora. Ohranimo rajno v blagem spominu. Skušajmo ji biti podobni v njenih lepih krščanskih čednostih. Spoštovani rodbini Možarjevi in Kovačevi odkritosrčno sožalje! Blagi rajni Angeli večno plačilo v družbi nebeških angelov!

Slov. Plajberk. Dan žalosti za nas vse je bil 17. november, ko smo spremili k zadnjemu počitku Tevžija Lausegger, p. d. Urbančkovega. Pri iskanju ovc po planini ob novopadlem snegu se je močno prehladil in ga je Bog po skoro sedemtedenski zelo mučni boleznici poklical k sebi. Rajni je bil od vseh spoštovan in ljubljn, to smo videli na dan pogreba. Poleg domačega g. provizorja sta opravila pogrebne svečanosti še čč. gg. L. Oizinger in F. S. Repnik, kaplan v Borovljah, oba z mašo. Pogreba so se udeleželi pod vodstvom g. učitelja šolarji, ki so nesli številne vence, in silno veliko ljudstva od blizu in daleč. Menda že več desetletij v Plajberku ni bilo tako lepega pogreba. Spoštovani Urbančkovi družini izrekamo tem potom svoje odkritosrčno sožalje. — Dne 18. decembra je umrl hitre smrti Dionizij Beguš, p. d. Nižl. Dosegel je visoko starost 82 let. Bil je kakih 15 let mežnar pri naši cerkvi, zelo vzgleden kristjan, ki je rad prihajal v cerkev ne samo ob nedeljah in praznikih, tudi ob delovnikih kadar je mogel in je

bil po poklicu krojač. Bolan ni bil nič. Še zdaj v visoki starosti je izvrševal svoj poklic in smrt ga je našla pri delu. Obema so domači pevci zapeli na grobu žalostinko: „Nad zvezdami“. Bog jima daj večni mir in pokoj!

Ljubelj. Dolgo časa nas je smrt pustila pri miru. Lansko leto je pobrala samo 91 let staro Magdaleno Mak. Letos je zahtevala že dve žrtvi. Majnika je umrl Janez Kropivnik p. d. Žlosar v starosti 75 let. Dne 20. decembra smo pa pokopali 72 let starega Valentina Maurer pd. Plesnovca. Rajni mož je bil zelo skrben in delaven gospodar, kakršnih dandanes ni veliko. V slabem stanju je prevzel p. d. Plesnovčevo hišo in jo s svojo skrbjo in pridnostjo spravil v najlepši red in tudi svoje otroke popolnoma oskrbel, deloma jim je kupil lastne hiše. Pri vsej svoji skrbi za hišo in družino rajni mož pa ni pozabil svoje duše. Bil je vzgleden kristjan, ki je vestno izpolnjeval svoje verske dolžnosti. Udeležba pri pogrebu je bila zelo velika. Domači moški zbor mu je na grobu zapel „Človek glej dognanje svoje“. N. v. m. p.!

Drobiž s Koroške. Drzen vlom se je zvršil v Železni Kapli. Zločinec je vlomil od zadaj v poštni urad in izmaknil 12 milijonov kron. Poskušal je tudi prebiti železno blagajno, kar pa se mu ni posrečilo. V blagajni se je baje nahajalo radi povečanega božičnega prometa veliko denarja. Žandarmerija je ugotovila sled vlomilca. — V Prebljah, občina Kotmara vas sta se v kamnolomu smrtno ponesrečila 33 letni Lojze Wieser iz Slov. Plajberka in 42 letni Janez Böhm iz Št. Jakoba. Kristo Perkonik pa se je težko ponesrečil. Vzrok je bil ta, da se je utrgala od strela zrahljana skala, pod katero so delali delavci. — Koroška banka izplačuje pričenši z 22. decembrom denarne vloge, do 500 šilingov vrednosti. Izplača za enkrat 40% vloge. — Živinski potni listi se smejo samo pisati s črnim. Ta odredba stopi 1. januarja v veljavo. — Dvorni svetnik dr. Purčer je obhajal dne 21. decembra 50 letnico izvrševanja zdravniške prakse. — Dne 21. decembra se je otvoril v deželni bolnici bakteriološko-histološki zavod. — 18. decembra smo imeli v deželi 5725 podpiranih bresposelnih. — V Št. Jakobu v Rožu je zaključila gđč. Radišnik kuharski tečaj s slavnostjo, na kateri so bili obdarjeni občinski reveži in šolarji. — Posestniku Rauterju v Kotu pri Št. Jakobu je nekdo ukradel gonilni iermen v vrednosti 200 S.

DRUŠTVENI VESTNIK

Dobrla vas. Tukajšnje izobraževalno društvo priredi na novega leta dan popoldne ob 3. v svojih prostorih burko „Vedeževalka“, „Trije tički“ itd.

Sv. Jakob v Rožu. Tukajšnja slov. požarna bramba priredi zvečer dne 9. prosinca v Narodnem domu veselico, katere čisti dobiček je namenjen za zidanje novega gasilnega doma na Reki.

Melviče. Predstava lepe žaloigre „Mlinar in njegova hči“ na kvaterno nedeljo je izborna izpadla. Vsi igralci, zlasti ki so imeli glavne vloge kakor Konrad, Korenka, Marica itd. so svoje vloge izvrstno rešili; posebno ker so nekateri šele prvokrat nastopili na odru in je igra zelo težka. Stara „šola“ v župnišču je bila natlačeno polna mladine in žen, kojih je prišlo precej iz brške župnije. Ker se je igra vsem jako dopadla, so bode še enkrat ponovila na novo leto 1927.

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 3. novembra 1926.

(Konec.)

Živinske bolezni.

Dr. Scheuchter poroča o stanju živinskih bolezni: jetike, katarja in zametavanja. V Kotičah je jetika zelo razširjena, najhujše v Winklernu v Melanski dolini. V celovski mesnici se je opazilo lani 56 slučajev jetike, v 16 slučajih je bila bolna bela pasma, v 24 melanska, v 3 rujava, v 13 mešanica. Iz tega

se razvidi, da je boleznij najmanj podvržena bela domača živina. Iz Velikovca se poroča o jetiki pri svinjah, tu je kriva krma.

Proti boleznim je treba krajevno postopati, zajeti je treba ves kraj. Bolna živina se mora posebej postaviti, kjer to ni mogoče vsaj tako, da se mokrota v hlevu ne cedi od bolne k zdravi živini. Kulturni svet bo zdravil in dajal „Impístoff“ brezplačno. V Winklernu se je jetika tako razpasla, ker imajo ljudje premajhne hleve in samo visoke mrzle planine. Pozimi je žival v tesnem pretoplem hlevu, potem pa na enkrat pride v mrz.

Zavarovanje živine.

O zavarovanju živine se je odsek posvetoval in je prišel do prepričanja, da se tam, kjer je treba živino zavarovati, naj priporoča zavarovalno društvo „Viehschutz“ na Dunaju.

Konjereja.

Predsednik Supersberg se je udeležil posvetovanja avstrijskih in bavarskih konjerejcev. Na posvetovanju se je dogovoril načrt, po katerem se naj redi pingavski konj. Zveza z Nemčijo bo morebiti nekoliko olajšala obrat s konji.

Novi poslovski red.

Vlada namerava izdati novo postavo, v obsegu katere naj dežele uredijo razmerje kmečkih poslov do svojih gospodarjev. Vlada zahteva poročilo, kako se je dosedanji delavski red obnesel? Dr. Lemisch poroča: V dosedanji postavi je določba, da velja postava samo za ljudi, ki so stopili v službo za „nekaj časa“. Ta beseda „nekaj časa“ se zameni z določbo: za šest dni. Za zgradbo primernih poslovskih stanovanj se naj ne določuje več gotov rok, marveč se naj zahteva, da se stanovanje naj priredi po „gospodarski zmožnosti“. Do zdaj sta si kmet in posel službo lahko odpovedala vsak čas, naj se za odpoved določi prvi in petnajsti dan vsakega meseca, kakor v mestu. Kmetje zahtevajo, da se iz postave vzame določba, da mora kmet poslu plačati po petih letih 25%, po desetih zopet 50% itd. zaslužka. Gospodarji izražajo, da tega doplačila ne morejo plačevati, zastopniki poslov seve žele, da bi ostalo. Zastopniki poslov žele, da naj bolni posel ne ostane 6 tednov v kmečki oskrbi, naj se mu takoj plača zavarovalnina v denarju, da more k svojim sorodnikom, ker pri kmetu navadno ni prostora. Kmetje pa vedo, da bi se s tem hudo zvišala zavarovalnina, ki jo mora končno plačevati kmet. Delavci še zahtevajo 8 dni letnega dopusta: Kmetje ugovarjajo, ker pri malem posestvu ni mogoče dajati delavcu dopust, vrhutega pa se na kmetih praznuje cela vrsta starih praznikov in se koncem leta od svetega dne do novega leta tudi ne dela nič: to je dosti več, kakor 10 dni dopusta. Zastopniki poslov še zahtevajo, naj se poslu, ki odhaja, da 4 tedne časa, da izprazni stanovanje, naj se porodnicam da dopusta ne samo 14 dni, marveč 4 tedne. Socijalni demokratje še posebno žele, da se gozdarski delavci uvrste med obrtne, in naj se kmečka zavarovalnica prepusti splošni delavski.

Šludermann pojasnjuje, da bi se z uvrstitvijo gozdarskih delavcev v obrtni red ljudem slabo ustreglo. Gozdarski delavci so mali posestniki in kmečki sinovi, ki gredo začasno v gozd, kečar pa je dela doma, zopet odidejo.

Msgr. Podgorc opozarja na težkoče tega vprašanja, o katerem se bomo še deset let posvetovali. Dobro je, da se posvetovanja vrše skupno z delavci, naj bi bila vedno koncilijantna. Delavci morajo uvidevati, da je kmet deblo, na katerem je delavec vejica, če se bo deblo sušilo, bo poginila tudi veja. Tista določba o doplačilu ne spada v postavo, ali ona ima v sebi zdravo misel. Poskrbeti se mora, da bode tudi kmečkemu poslu z leti rastla plača, kakor raste uradniku. Vsaj je tudi delo starega posla več vredno kakor delo mladega, ker ima stari posel izkušnjo in pozna hišo. Zlasti je treba dajati večjega zaslužka oženjenemu poslu.

Vladi se bo poročalo o posvetovanju in dostavila se bo želja zastopnikov kmečkih poslov, naj novi poslovski red ne bo za posle slabši kakor stari.

ZA NAŠO DECO

Tukaj se govore vsi jeziki!

Tako je bilo zapisano na vratih hotela v lepem planinskem kraju. Neki tujec, Rus po rodu, se zelo razveseli, da govore v tem kraju tudi v njegovem jeziku. Vstopi in vpraša hotelirja v ruščini, če ima še kako sobo prosto. Hotelir ga debelo pogleda in mu da znamenje, da ga ne razume. Nato ga Rus vpraša po francosko A tudi tega ni razumel. Skušal je še z angleščino in italjansčino, toda vse zaman. Nato tujec nejevoljno pravi v nemščini: „Na vratih imate zapisano, da se govore v vašem hotelu vsi jeziki — a vi razen nemščine ne razumete nobenega jezika. Kdo pa tedaj govori v vseh tujih jezikih pri vas?“

„Moji gostje“, mu odvrne hotelir.

Bela brda pri Rudi.

Ne daleč od cerkve proti severu na nizkem, pa precej strmem, skalnatem hribu, stoji staro, razpadlo zidovje. Nekaj čarobnega leži nad temi stenami in pogled na nje pretrese človeka. Zdi se, kot bi sami duhovi govorili in tožili ter čakali dneva rešitve. Bila je nekdanj mogočna graščina vitezov. V tistem času še ni bilo davkarjev ali okrajnih sodnij, zato so pa imeli vse vitezi v rokah. Pobirali so desetino in davke in tja so tudi hodili kmetje na tlako ter se tam pritoževali, ako se je godila krivica. Tako je neki kmet iz Podgore obdolževal svojega soseda kočarja, da mu je ta zastrupil po noči kravo, ter ga tožil pri sodniji v gradu. Kočar je bil po nedolžnem obsojen in vržen v ječo. Menda ravno tisti krivični vitezi ječijo sedaj med zidovjem in čakajo, da jih pride rešiti ubogi kočar.

To pravljico mi je pripovedoval stari možakar, ki je še dobro poznal nesrečnega sodarja, ki je nekoč nabiral okoli razpalega zidovja leskove palice za obroče na sode. Prikazala se mu je naenkrat ženska postava in ga prosila, da bi napravil na njene sode obroče. Mož je malo iz strahu, malo iz radovednosti ubogal ter jo vprašal, kje je njen dom. Ona odvrne, da nikjer, ampak mora v gradu delati pokoro za krivično dejanje viteškega roda in čakati na rešitev. To je sodarja malo osupnilo, a vendar se ojunaci in gre za njo proti razvalinam. Tukaj se odpro vrata in vstopita v velikansko klet. Pelje ga žena v drugo in tretjo klet in zagleda tri velike sode srebrnih tolarjev. Žena ga prosi, da bi napravil na te sode nove obroče in da bo za delo dobro poplačan. Nato odide in pusti sodarja samega. Ker je bil ubog, si je prisvojil od vsakega soda po en tolar, češ, ženska tega ne bo opazila.

Ko je delo končal, pride zopet žena in ga žalostno pogleda. Očita mu, da se je izplačal sam, ko bi bil dobil za plačo lahko vse tri sode, ako bi bil pošten in rešil s tem njo in sebe. Sedaj pa bo morala še tako dolgo čakati, da bo na zidovju zrastle drevo, iz katerega se bo napravila zibelka za dečka ki se bo rodil in jo rešil.

Kakih sto korakov od razvalin stoji še sedaj precej dobro ohranjen stolp. Ta velikanska stavba meri okoli 15 metrov v višino in nima nobenih vrat. Le v višini od 6—8 m je edino okno, ki je služilo za obrambo proti sovražnikom, mogočnim vitezom in nazadnje proti Turkom. Od grada do stolpa je vodil podzemeljski rov, po katerem so zbežali v slučaju nevarnosti v močno utrjeni stolp. Narod seveda je bil izročen na milost in nemilost sovražnikom, pa on je ostal, vitezov pa ni več.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Čehoslovaki nameravajo sezidati v Gradcu društveni dom s šolo, knjižnico, prenočišči, telovadnico itd. Vsenemški listi že govore o slovanski nevarnosti. — V Turčiji so prepovedali izdelavo širokih hlač. Istotako ni dovoljeno nositi pajčolan. Turčija se modernizira. — Začasno je v Avstriji 184.705 brezposelnih. V Berlinu samem pa 200.000. — V Rusiji se vrši tačas ljudsko štetje. — Mesto Carlosama v Ecuadorju je bilo po

potresu popolnoma uničeno. — Predsednikom švicarske republike je bil ponovno izvoljen Josip Motta. V Mülheimu se je zgradila naprava za pridobivanje umetnega petroleja iz premoaga. — Primo de Rivera bo po vesteh imenovan za kneza Rifa. — Amerika bo zgradila 10 novih križark po 10 milijonov dolarjev. — V zalivu Hudson v Severni Ameriki se je potopilo s potniškim parnikom 30 oseb. — V Mandžuriji je zmrznilo 300 vojakov, ki jih je Čang-Čo-Lin poklical na orožno vajo. — Na severnem Kavkazu je divjala silna nevihta, ki je rušila hiše in ustavljala vlake. Zahtevala je več človeških žrtev. — V Semjanovicah v poljski Šleziji je 30 do 40 mož broječa skupina ljudi napadla nemške potnike, ki so z nočnim vlakom prispeli. Več oseb je bilo močno ranjenih in pretepenih.

Za tiskovni sklad so darovali: Dr. Franc Zeichen, Pliberk, 4; Janez Milonik, Zahomec, 2,10; Marija Čemer, Borovlje, 0,50; neimenovan v Podravljah, 4; nabrano na svatbi Ogris —Kuhar v Žitari vasi 15,30; Terezija Trampič, Celovec, 0,50; neimenovana v Kožentavri 1 S. Zbirka v Slov. Bistrici 840; Tomaž Ogris, Žerjav, 10 Din. Darovalcem najlepša hvala.

Listnica uredništva.

Vladimir. Pa pošljite! Ob prilikah se da tako gradivo prav lepo porabiti, ako je temeljito in kratko. Poslani dopis pa le nima objave vredne vsebine.

Vsem članom

123

blagoslovljeno novo leto!

Odbor južnokoroške
gospodarske zadruga
v Sinči vasi.

Srečno in veselo NOVO LETO

124

vsem znancem in
odjemalcem želi

Silvester Ripič, trgovec
SINČA VAS.

Obilo sreče v novem letu

125

želi

FRANC PLANTEV,

trgovina z mešanim blagom
in deželnimi pridelki
V VELIKOVCU.

Vsem gostom in znancem kličeva

Srečno in veselo novo leto

126

JOSIP IN URŠKA RUTAR

trgovina in gostilna
ŽITARA VAS.

Lepa kmetija na prodaj!

Obsega vsega sveta skupaj 70 johov. Od tega odpade 9 johov na lepe travnike, 13 na ravno polje, okoli 48 na gozd, ki ga je še veliko za posekati. Redi se lahko 14 glav goveje živine. Vodovod pri hiši. Stroji na vitel. Jesenska setev v primerni meri izvršena. Vsa poslopja v dobrem stanju. Na denar se čaka eno leto brez obresti. 131
Več pove posestnik Lambert Oblak, p. d. Melan v Kozjah, občina Radiše, pošta Ebental.

Laneno in konopno

130

P R E D I V O

kakor neotr lan zamen'a za razl.
prtenine trgovina z mešanim blagom

F. Mory, Sinča vas.